

დროება

ბამონის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

ზასი განსხვავებისა

დღეის ასობით ასობით 1 კუბ. კუბი...
თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია განსწავლავს
და შემოკლებს დასახელებს გამოცემის წესებს. და-
უბრუნდეს წერილს რედაქცია უფრთხილად დაუბრუნებს
ეგტონს.
განცხადებისა მიიღებს ქართულს, რუსულს და სხვ
ენებზე.
ქუთაისში განცხადება მიიღებს „დროებას“ აიგერიას
ეგტონს.

ცალკე ნაშრომები „დროებას“ ღირს ნაკად.

რედაქცია

გალეგინის პროსპექტზე, თბილისში, მუსხიშვილის სახლში
სულს-მომწერს
მიიღებს თბილისში „დროებას“ რედაქციაში
ქუთაისში: „დროებას“ რედაქციაში ანუ ქუთაისის
თან სილაზე. გადამე მისთვის თბილისში: ВЪ ТИФЛИСЬ,
ВЪ РЕДАКЦІЮ „ДРОЕБА“—ИВЕРІИ“.
„დროებას“—მომწერის—ღარი
წელიწადში. 6 თვეს. 3 თვეს
დროებას და „დროებას“ ერთად 14 მან. . . 8 მ. . 5 მ.
ცალკე „დროებას“ . . . 9 მან. . . 5 მ. . 3 მ.
„დროებას“ . . . 7 მან. . . 4 მ. . 2 მ.

ქრისტან-შოპის დღესასწაულისა
ბამონ, შობაშობი ნომერი ბამონა
სამშაბათს, 29 დეკემბერს.

რედაქციისაგან

ზოგაერთა ჩვენს გასუთისა და
უკუნადის „ივერის“ ხელის-მომწერ-
ნი, წინა წლების მაგალითით, წელსაც
ორივე გამოცემისათვის ერთად გზავ-
ნიან „დროებას“ რედაქციაში თულისს,
14 მანეთს. ამის გამო, თუკმა ადრეც
იყო გამოცხადებული, მაგრამ საჭა-
რად გრძნობთ კიდევ გამოცხადდეთ,
რომ მომავლის წელიწადში „დროებას“
და „ივერის“ ერთად ხელის-მომწერ-
ნი აღარ მიიღებთ, „დროების“ ფასი
(ისევე ძველი—9 მან.) ცალკე უნდა
წარმოადგინოს ხელის-მომწერმა გას.
„დროების“ რედაქციაში და „ივერის-
სა“ (7 მან.) „ივერის“ რედაქციაში
ანუ შავგანდოვის სასაგანტოში; ვინც
„დროებას“—„ივერისსათვის“ მომავალ
წლისთვის 14 მან. გამოგზავნა ანუ
გამოგზავნის, იმათ „დროებას“ მთუ-
ლის წლის განმავლობაში მიუჭრთ,
მაგრამ „ივერისსათვის“ კი კიდევ ორი
მანეთი უნდა დაუბრუნდეს.

ტელეგრაფი

კაბარბურლი, 22 დეკემბერს. გა-
ნათლების მინისტრმა მოიწვია ტენი-
კურა საზოგადოების დეპუტატნი გა-
დასახელებად რეაქტორ სსსწავლებელთა

«დროების» ფელტონი, 24 დეკემბ.

სიმღერა

შენ გწადის, ყრუაო, რომ გაიგონო
ჩემი სიმღერის ხმები მწუხარი;
მაგრამ რა იცი, რა მწუხავი ტანჯვა
და ცრემლი არის მათში მდუღარი?
—
ტანჯვით ავსილა ეს ჩემი გული
და ამა ტანჯვას არ აქვს სამზღვარი!...
ის ცრე საფლავს ჰგავს, სადაც სენია
მატლით დაღრღნილი ბედწამი მკვდარი!
—
ცრემლი მწყურია, მაგრამ თვალთავან
ის არა მცვივა, მათზედ შემწვარი;
და თუ ვნებული დრტინვით ვიმღერებ,
მასწყდება კენესით სიმი ძღერალი!
—
ჩემ სიმღერის ხმას არ დაივიწყებ,
ბუღს განვიგებრავეს, როგორც ისარბ,
და მთელ სიცოცხლეს ისე იტანჯვი,
როგორც ყვავილი, რომელით დამტკნარი!
თუოფ. განდევნი.

წესდებისა და ხანკავის ტენსი-
გაურ ინსტიტუტის წესებისა.

თ. დონდუკოვ-კარსაკოვი იანვრის
შუა რიცხვებამდე ვერ გამოვა, პე-
ტრობურდამ.

ამ ცოცხა ხანში იქნება საერთო
კრება მთავარ სამხედრო და ზღვის
უწყების სასამართლოებისა, რომელ-
მანც უნდა განიხილოს—თუ რა შეი-
თხვევასში შეიძლება ამ სასამართლო-
ებში საქმეებზე საქმეების განხილვა
და რადის არა; ამ კრების თავმჯდო-
მანედ იქნება ადმირალი სველიანო
და მამხსენებელი თ. იშვრეთისკი.

დახმარება და არა გაიციხვა.

ჩვენში, რაკი ერთი რამ საქვეყნო
საქმე გაიმართება, იმის ფუხზე დაყე-
ნების ღონედ ან თითოობით კაცები
მიგვიჩინა; ან თითოობის ჯიბე. რა-
საკვირველია, თითო-თითოს შრომით
ან ჯაფით დახმარებაც საქროა, მაგ-
რამ მარტო ამას რომ ჩვე-ცივდეთ,
რატომ ესა და ეს კაცი არ მუშაობს,
ან ასე და ასე არა მუშაობს, ან კი-
დეც, ეს ბანკი და ან ქალაქის ხაზინა
რატომ ფულს არ იძლევაო,—მარტო
ამას რომ შევაჩერდეთ, ხომ ჩვენი
ტკუის გაუხსნელიობას, მოუხერხებ-
ლობას და გაუმჭირაბობას მოასწა-
ვებს!

ის ჩვენი მოთხოვნა, მიმარ-
თული რომელსამე პირზე ან ჯიბეზე,

პირველი სიყვარული

(ასალ-გაზდა კაცის ნაამობი)

I

იყო ერთი იმ მშვენიერ დღეთაგა-
ნი მაისსა, როცა მთელი ბუნება ჰხა-
რობს და მას შეჰხარის ყველა სულ-
დგმული. ის იყო მზემ ამოანათა და
თავისი ძლიერი შუქი მოსდო მთელ
გარემოს. ღამის ქუქუნა წვიმისაგან
დღე-ამიწა დანაშული იყო და ხეების
ფოთლებზედ, ბალახებზედ და ბოჩქებ-
ზედ მოკიანთობდა მარგალიტის მგაფ-
სი ცვარი, რომელიც მზის სხივებზედ
მშვენიერად და სასიამოვნოდ მოკამ-
კამებდა. ხანდისხან გრილი ნიავი ამო-
უბრავდა ხოლმე და მაშინ ფოთლე-
ბი შრილობდნენ, ვითარცა ფარხის
ტანთ საცმელი ქალისა, მცირედი მო-
ძრაობის დროს და ნამები, ვითარცა
წერილი საფანტი, სცივოდნენ დღე-
ამიწაზედ. ბუღბუღები რიგ-რიგით
აქა-იქა უყიდებდნენ ნაზის ხმით გა-
ლობას და იმათი სტვენა რაკრაკი
სალამურის ტბილ ხმასავით გაისმო-
და შორი-ანლოს.

მე ვზივარ ერთ დაბურულ ჯაგანარ-

ჩვენსავე სულის სილარიბეს გვიმტი-
ცებს; ვეღარა მოვიხერხებია—რა, ვე-
რა მოვიგვირია—რა, ვსხედვართ და
ვბუზღუნებთ; ვბუზღუნებთ ხან ვის და
ხან რას.

ის სუყველა მათქმეინა ჩვენი „წე-
რა-კითხვის საზოგადოების“ გარემოე-
ბამ, თუმცა ამისი თქმა ყველა ჩვენს
საზოგადო საქმეებზედაც სათქმელია.

ორიოდ წელიწადია „წერა-კითხვის
საზოგადოების“ დაარსება. იმ თავად
თავად-ანაურთა ბანკებმა მუთისისამ
და მთილისისამ კარგი ძღვენი მო-
ართვეს. ამას გარდა, რიოდ შემთხვე-
ვა იყო ფულის შემოწირვისა. სხვა
აბა ვიკითხოთ, თუ რამდენს წვერს
დღევანდლამდე არ შემოაუტანია: შარ-
შან, ვგონებ, ნახევარს არ შემოეცა-
ნა თავის გადასახალი.

ახლა შეხედეთ და მოსმინეთ სამ-
დურავი, რატო ამას არ გვიკეთებენ,
რატო აქ სკოლას არ მართვენ, რა-
ტო ეს არ დამბეჭდეს, ეს თხები
შეყრილანო, ეს რა მბრძანებლები
არიან სკოლებისაო, რომ ოსტატებს
ჰკითხვენ, მიიღეთ ჩვენი გამოგზავნი-
ლი წიგნი თუ არაო? მსაო, ამ სკო-
ლას რათა ჰკეტონო, ან რად გახსნე-
სო;—ერთის სიტყვით სამდურავი და
სამდურავი.

იტყვი: მაშ, საზოგადო საქმეში
ანგარიში უნდაო, ნაკლებულემა უნ-
და გამოაშკარავდესო. ღიალაც აგრეა;
მაგრამ ისიც არ დაგავიწყდეთ, რომ

ში და როგორც მსუნავი ბავში
ტბილ საქმელებსა, დაფაცვებული
შეესტკერივარ... მის იციო? მსხ,
ღმერთო! მითხრათ?... შეესტკერივარ
იმას, იმ მშვენიერებას, რომელსაც
ეძახიან ანიკოს!...

იცით, რა ანიკოა ეს ჩემი ანიკო?
ბევრი კარგი ანიკო გინახავსთ, უმჯე-
ლია, მაგრამ ჩემი ანიკო სულ სხვაა!
ის ღმერთია ყველა ანიკოებისა!...

— ასეთი მოწყენილი ვიყავ, რომ
არ ვიცოდი, რა მექნა, სანამ შენ
გნახავდი! რალაც მიმიე სევა მაწე-
გულზედ ლოდვიით, რომელსაც ვე-
რაფრით ვერ ვიშორებდი. ხმა არა-
ვისთვის მინდოდა გამეცა! მეტკეტიკე-
ბოდა ჩემი ანიკო.

— იქვენ ემგავსებით ყოველას-
ფრით შემკულ და გაზაფხულის გა-
ფურჩქნილ ბუნებას,—ვეუბნებოდი
მე, რომელიც, შემდგე მოწმენდილის
აპინდისა, უცბად მოიღრუბლება
ხოლმე. საქროა ამ დროს ქვე-
ხილი, რომ გაისროლოს ელექტრიზ-
მო და...

— მსო, მოჰყევ! ძიდე რა დაგრ-
ჩა? მს, მგონი, მარტო წინა სიტყე-
ობა იყო?

ნაკლებულემა მართლა ნამდვილია,
თუ მოსახერხებლად წამოჩნირული.

ახლა აბა, კი თუ წამოჩნირებთ,
არამედ სწორედ და ნამდვილ უტყუა-
რი ვთქვათ: რაში ეხმარება ჩვენი
ქართველობა წერა-კითხვის საზოგა-
დოებისა? რა ღონის-ძიება მისცა ჩვენ-
მა ქალაქებმა და სოფლებმა? შამარ-
თულა სადმე ამ საზოგადოების სა-
სარგებლოდ ან წარმოდგენა, ან ლი-
ტერატურული საღამოები, ან ბალი?
პრაფრისთანა, სოფლის ერთი-ორის
შემთხვევის გარდა, რომელიც საზო-
გადოების მმართველობის გაურველად
მომხდარიყოს. სხვაფრთვ ყოველი შემ-
წეობა და ღონე, ყოველი შრომა
თვით მმართველობის საქმე ყოფი-
ლა.

მაშ, არას მომცემ და ყბასაც მომ-
ტხნო? მს ანდაზა დიდ ქეშმარიტებად
არის მიღებული ჩვენს ქვეყანაში და
საზოგადო საქმეს ყბებს ამტყრევენ.

ბარაქალა ჩვენს ქართველობას! ბა-
რაქალა და აფერუმ ჩვენს განათლე-
ბას, ჩვენს გულ-კეთილობას, ჩვენ
ქვეყნის მოყვარეობას, შორს გამტყრე-
ტელობას და სულ-გრძელებას!

— რაო, ახლა, თაყვანი ესცეთო,
დიდება სულ-გრძელებასა შენსაო და
ქება შევასხათ მისს ყოველს მოქმე-
ლებასაო? იტყვიან.

ძიდეც ეგ არის, რომ ან ყბების
მტყრევა გეწამს, ან ჩვენი თავის ფეხ-
თა მტყრად ქცევა და თაყვანება. მა-

— რაც უნდა იყვეს, მართალი კია
და! მაშ ტყუილია, რომ თქვენი ცხოვ-
რება ემგავსება, როგორც პოეტები
იტყვიან, წყნარ რუს, მომდინარეს
მშვენიერ, მწვანელოვან, ხვევრდის
ფერ ნაპირებში, რომელნიც შემკულ-
ნი არიან ვარდებისა და სხვა ყვავი-
ლების სურნელებითა; სადაც მხიარუ-
ლად და უღარდელად სხვა-და-სხვა
კილოზედ ჰგალობენ ბუღბუღნი და
სხვა მგალობელნი ფრინველნი? მაგ-
რამ ამ წყნარ რუსზედაც კი შესაძლე-
ბელია ხანდისხან ამოვარდის ქარიშხა-
ლი და წვიმა და ააღელვოს ისა!

— შმარა ყმაწვილო, კმარა! მერსი
ზა კომპლიმენტ! ტბილის ღიმილით
მითხრა ანიკო.

ძარგა ხანს ჩუმად ვისხედით და მა-
ლულად ქვემ-ქვემ გაესტკეროლით
ერთმანეთს. არ ვიცი ჩემის ანიკოს
გულში რა ამბავი იყო და მე კი
სხვა ნაირად მიცემდა გული, რომე-
ლიც მაგრათ მეტკირა ხელებით, რომ
იმისი დაუცხრომელი ძვერა არა მო-
ესმას ანიკოს მეთქი.

— რა ბედნიერი ვარ! დავიწყე გუ-
ლის ძვერიდ და შეხედე მორცხო-

ცობა, კაცური გულის და გონიერობის ღირსება ჯერ შორს არის ჩვენგან. არ შეგვიძლია საზოგადო რაზნდმე რომ დავიწყოთ ლაპარაკი, თუ ან ქვესკნელში არ ჩავაძვინოთ, ან ცაში არ ავიყვანოთ. ძაბურად შორს-გამჭვრეტელობით ღირსების და ნაკლებუფიანობის გონიერული დაფასება არ ვიცით.

აბა ახლა ვკითხო მომდურავთა: რა შემწობას უჩენთ „წერა-კითხვის საზოგადოებასა“, რა შრომა გასწიეთ, რა საშუალებას ხმარობთ მისის ღონის და ძალის გაძლიერებისათვის, რა გზა აჩვენეთ მას, რომ თვისი მძიმე შრომა გაადვილებოდა, რა საშუალება იხმარეთ, რომ მას ნივთიერად ხელი გვეშალა? რომელს თქვენს გონიერულ რჩევასზე უარი სთქვა?

შეშინებულ დასალონებელია იმისთანა ქვეყნის ყოფა, სადაც ყოველსავე საზოგადო საქმეს პირველს დაწყებაშივე ყოველის სიტყვით, საქმით, აზრების მოფენით, ფეხის წამოადებით ძირს უთხრიან.

ჩვენ არ ვიშინებით საქმის დამწყობ კაცებისთვის, ვითომც იმათის გულის აყრევინება შეეძლოს კიცხვასა, ამიტომ რომ ყოველმა საქმის დამწყობმა ყოველს ქვეყანაში, ადამის ქამი-დამ იცის, რომ ხელის შემშლელი უმეცრება თავს აიწევს. არა, ჩვენ ამისი არ გვეფიქრება.

მხოლოდ ის არის დასალონებელი და სამწუხარო, რომ ჩვენს უმეცრების სიმრავლეს ჰყვება ხოლმე ჩვენი რამდენადმე განათლებული, ანუ ესრედ წოდებული დაწინაურებული ნაწილი ხალხისა, ჰყვება, გულს იცრუებს საზოგადო საქმეებზე, თითქოს უნ-

ბურად ემორჩილება და ბეჯითობას ჰკარგავს.

ზნის ჩვენების ნაცვლად, აზრის მიცემის და შეგულიანების ნაცვლად, თვით ითვისებს უმეცრების გულ-გრილობას, და გულს იცრუებს.

ნუ თუ „წერა-კითხვის საზოგადოებასთვის“ შრომა და დახმარება არ შეუძლიათ ჩვენის ქალაქებში და მოხდის სოფლებიდან დაწინაურებულ კაცებსა ნივთიერად მაინც? ნუ თუ ეს ისეთი მძიმე საქმეა, რომ ამ პირველი ნაბიჯის გადადგმაც შესაძლებელი არ ხდება? მათომც აიე უძღურით იყოს ჩვენი დაწინაურებული ნაწილი ქართველობისა? დასაჯერებელი არ არის.

ზავილდობით გულში წმინდა ნაპერწკალი ქვეყნის სიყვარულისა, ჩვენის დაცემულის ხალხისა და შევიგნათ დიდი მნიშვნელობა სკოლისა და წერა-კითხვისა ჩვენი ხალხისთვის. ღვეხმაროთ წერა-კითხვის საზოგადოებას არა სამდურავითა და კიცხვითა, არამედ ცოცხალის შრომითა და გულიანის თანაგრძნობითა.

ანხსატელი.

სომხების წერა-კითხვის საზოგადოების კრება.

ზავილ კვირას, 20 დეკემბერს, სომხთ ქველ-მოქმედ წერა-კითხვის გაგვრცელების საზოგადოებას ჰქონდა არწრუნის თეატრში მეორე სხდომა. ქველამ მიიღო წვერთა სია. საზოგადოების ყუთში ამ მოკლე ხანში, შეგროვილა ათას ას სამოც-და-ათი თუმანი. ბარაქალი, სომხებო!

დღესაც წვერთა გამოაცხადეს თავისი თანაგრძნობა, დაამტკიცეს თავისი შორ-მხედველობა და სურვილი, რომ

ანიკო! შევეყირო და დავიხოქე იმის წინ: ანიკო! მე თქვენ მიყვარხართ! დიან, მე თქვენ მიყვარხართ! და მხურვალედ დავუწყე კოცნა იმის ხელებს. მრთი ეს მითხარ: თქვენ რასა გრძნობთ: სიყვარულსა და სიძულვილს? თუ სიძულვილს, გეფიცებთ, რაც კი გვეფიცება, რომ ჩემგან ველარ გაიგონებთ ერთ სიტყვას. წავალ, გადავიკარგები და სამუდამოდ მოგშორდებით, აღარ დაგენახებთ!

— ადექით! მითხარ იმან აღელვებული სხით და მიხედ-მოიხედა გარშემო.

— არ ავდგები, სანამ გადაწყვეტილს პასუხს არ მივიღებ თქვენგან, ან ჰოს, ან არას?

— ჰო, კარგი!...

— რა?!... რა გნებავს სთქვათ?

— მე შენი ვარ! ადექით! ძლივს გასაგონარის ხმით წარმოასთქვა და სიწითლის ფერმა გადაჰკრა ლოყებზედ.

მე წამოვხტი, როგორც თოფ ნაკრავი. მთელი სხეულით ვითროდი და თვალები ლამის წამოვარდნას აპირებდნენ. უცბად მოვეხვიე, ჩავიკარ გულში და მხურვალედ დავუწყე კოცნა ნაზ ტუჩებში. იმან უნებურად

იმათ გამგეობას ჰქონდეს ყველა ნაბიჯი გონიერული, გაზომილი და ფრთხილი.

საზოგადოებამ ამოიჩინა მნიშვნის პატრიარხი თავის მფარველად; ძოსტანტინოპოლისა კი — საპატრიო წვერად, დაუნიშნა თავის გამგეობას დასახარჯავად ხალხის გაჭირების შესამსუბუქებლად 2,500 მანეთი.

ამ კრებაზედ იყო ასზე მეტი წვერი. სასიქადულოდ ოც-და-თხუთმეტ ქალთაგან მოხსენებულ წვერთა სიაში, დაესწრო მარტო ორი ქალი. რატომ სხვა ქალებმაც არ მიიღეს მონაწილეობა? ნუ თუ ისინი ჯერ არ არიან ისე მომზადებულნი, რომ თავიანთ თავი გამოიჩინონ საზოგადო საქმეში და გაგაცნონ თავიანთი აზრი? ნუ თუ ჰგონიან, რომ ყველა სახალხო საქმეში მამაკაცი უნდა იყვნენ მარტო წინამძღომელები და დედა-კაცი მხოლოდ უნდა ემორჩილებოდეს იმათ მოქმედებას და აზრს? ნუ თუ ხალხის შავი ბედი, ჰირო და ტანჯვა არ ულონებთ იმათ გულსა? არა გეგონია, რომ ჩვენებურ სომხების განათლებული და მკოდნე ქალები, ბურჯნი და იმედნი ოჯახობისა და საზოგადოებასა, გულგრილად უყურებდნენ ამ საქმეს? ამისი მიზეზები სხვა არის. რადგანაც საზოგადოდ ჩვენში ოჯახობას და სკოლას არა აქვს მტკიცე კავშირი, და არა აქვს ის მოქმედება, რომელსაც მოითხოვს სკოლის მაღალი მნიშვნელობა, ამისათვის ჩვენი ქალები სიამოვნებას უფრო მეტს მნიშვნელობას აძლევენ, ვიდრე ხალხის შეჭირვებას. ძვირინდელმა ცხარე მზემ ისინი უფრო გაიტაცა ბულვარისაკენ, ვიდრე განათლების სხივმა. მაქვებული გუ-

დასლო თავი ჩემ მხარზედ და დიდხანს... დიდხანს ვიყავით ამ მდგომარეობაში!... — წავიდეთ! წამოიძახა კარგა ხნის შემდეგ, თითქოს ღრმა ბურანდამ გამოასულმა. — ასე ჩქარა! რა ბედნიერი ვარ!... მაგრამ რა ბედნიერი ვიქნებოდი, რომ... მე... — შენი ვარ! მითხრა კიდევ და მომეხვია. — მაშ თუ არ მატყუვილებ, ჩემო საყვარელო ანიკო, მე მიინდა დღეს საღამოზედ თქვენი ნახვა! ჩანს ჩურჩულვადი ტუჩებში ჩაკრული. — არ ვიცი! მაგრამ დღეს არ მოხერხდება!... — მაშ როდის? ხვალ? — დიან, ხვალ საღამოზედ აქ, საცა ეხლა ვარ? — მაშ ხვალ?... ბიროდ მიმაქვს თქვენი ბეჭედი? ნებას მაძლევთ? — ძარგი! უნაგაროზოდ დავკოცნე მის ფუნჩულა ხელები და წავაძრე ბეჭედს!... მოხ, რა ტკბილი იყო ის დრო!

II

ივანე. (თავიგული უჭირავს ხელში და სონას ელაპარაკება,) როგორ მშვიდობით, ქალბატონო!

ლი უნდა ჰქონდეთ ჩვენ ქალებს, რომ ხალხის შეჭირვებაში და დანაშაულებამ არ აუტყუროს თმას ჩვეი გული. სახალხო საქმე შეიცავს ყველა კერძო პირის ცხოვრებას, იმის ნივთიერს და სულიერს საუნჯეს. ამისთვის ყველა კაცის ცხოვრება მაშინ ჩაითვლება სიამოვნებად, როდესაც ჩვენი მოძმენი იქნებიან დახსნილი შეჭირვებიდან და ბნელ საპყრობილედგან.

იქნება სხვა ქალები წერილ-შვილებმა შეაყენეს და ამ მიზეზით ვერ მიიღეს მონაწილეობა საერთო საქმეში? თუ ეს მიზეზი მართალია სადღა დაიმალონენ ის მკოდნე განათლებულნი ქალები, რომელნიც ყველა შემთხვევაში ბაასობენ დედა-კაცის ღირსებაზედ, თავისუფლებაზედ, შრომაზედ დარომელთაც წვერილ შვილების მოვალეობა არ აწევს?

დღიური ცხოვრება ჩვენი ქალები-სა გვიმტკიცებს სხვა ვითარებას. ამათ არ აკლიათ მჭევრ-მეტყველება; მეცადინება ლოტო-ნარდში, ბეზიკის თამაშობაში და სხვა სიამოვნებაში. ისინი დასტა-დასტა ხალხისიანად გრძობდებიან სახლებში ქალაღლის და ლოტოს სათამაშოთ; საზოგადო საქმეს კი ვერიდებიან. ჩვენ შეგვიჩინავს ანხისხატის და სხვა უბნებში სახლები, სადაც კვირაში რამდენჯერმე იყრებიან ოც-და-ათამდე ქალნი ქალაღლის და ლოტოს სათამაშოდ. ნუ თუ ცოდნა-განათლებას აქვს მხედველობაში ესრეთი ცრუ-მიმართულება!

როგორცა სჩანს ქართველები და სომხები ერთ ტაფაში ვიწვიოთ, ერთი და იგივე სწეულება გვაწევს და გვაწუხებს. სარქუან გვერდწითელისა.

სონა. მზადლობთ, ძალიან კარვად განლაგართ! (შეხედავს თავიგულს). ეს რა არის, ყმაწვილო?

ივანე. ახ, და! (მიართმევს). ნება მიბოძეთ, ქალბატონო, მოგართვათ!

სონა. რა თანტაზია მოგსელიათ?

ივანე. (ივრინება) ისე, მსურდა მომერთმია! მგონებ, უარს არ ჰყოფთ ამ მცირე...

სონა. (გამოართმევს) მერსი! რა საუცხოო თაიგულია! (სუნავს) სად იშოვეთ?

ივანე. რას ბძანებთ? თქვენგან არ მიკვირს! რა ისეთი... რა ძნელი... რა ძვირფასი საზოგნელი ვგ ვახლავთ, რომ...

— თქვენთვის არაფერი არ არის ძვირფასი!.. ღაბრძანდით!..

— არა, მზადლობთ, ეხლავე უნდა წავიდე...

— რა აბავია? რას მიეშურებით!

— ისე, ვერ ვახლავართ კარგ გუნებაზედ, რომ ჩემი აქ დარჩომით გავართოთ და რაიმე გასიამოვნოთ? ისე უეცრად... თითქო ბურუსითა ვარ მოცული...

— მიზეზი, თუ შეიძლება ვკითხოთ? — ეს თავიგული მოგახსენებთ ყველაფერსა.

ახალი ამბები.

პეტერბურს გაზრდილი გვანო-ბებენ, სახელმწიფო რჩევაში სჯა არისო ძველისი ძამიტეტის გაუქმება-ზედ, იმ კამიტეტისა, რომელიც არსებობს პეტერბურსში და ითვლება ძველისი სამოქალაქო საქმეების უმაღლეს უწყებ-დ. შევლა ის საქმეები, რომელსაც დღემდინ ეს კამიტეტს იხილავდა, სამინისტროს გარდაეცემაო.

* *

დღის გაჭირებაში და ჭაპანწყვეტაში არიან ამ ქალაქის ქალაქის ვაჭრები. მმართველობის განკარგულებით, ამ ვაჭრებმა ხაზინიდან უნდა აიღონ გილდისა და ვაჭრობის უფლების მოწმობა და ბილეთები. ამ მოწმობებისა და ბილეთების აღება, მართალია, ნოემბრიდან იწყება მაგრამ ვაჭრები ჭეჭირობენ, პირველი იაგრამდინ კიდევ დრო გვაქვსო, და ამის გამო ნოემბერში და ქრისტეშობისთვის დამდევს თითქმის არაფერი გშურება ხაზინიდან მოწმობების აღებას, ყველანი ქრისტეშობისთვის დამდევს მიაწყდებიან და ამისათვის ამ ქალაქს სახაზინოში არის ერთი საშინელი წიწვია-გლეჯა და არეულობა, ყველას უნდა დროზე აიღოს ბილეთი და მოწმობა. მაგრამ, რადგან ერთი ხინოვნიკის მეტი არ არის ამ საქმისათვის მიჩენილი, ამის გამო ის ბევრს ვერ ასწრობს და ზოგიერთი ვაჭრები ორი-სამი დღე მიდიან და მაინც კიდევ ვერ მიუღიანთ მოწმობა.

ამის შევლა ხაზინას ძალიან ადვილად შეეძლო: საჭიროა მხოლოდ, რომ ამ ბილეთებისა და მოწმობის საწერად და მისაცემად ქრისტეშობის-

— თიბუღელი?! (უყურებს) თიბუღელი ხმას არ იღებს! მხოლოდ კარგი სული აქვს და ახალი მოგლეჯილია!..

— არა, მაგას შეუძლია ილაპარაკოს! ლაპარაკობს კიდევ!

— მე არ მესმის! შთუად ძალიან ჩუმად ჩურჩულებს, სთქვა ქალმა გშმაკურის ღამილით.

— დიან, ლაპარაკობს, და ლაპარაკობს იმ კაცის სიყვარულზედ, რომელიც იქნება ძალიან ბედნიერი იყვეს და იქნება ძალიან უბედურიცა! —

— არ მესმის? რა გინდათ სთქვათ!

— მერც გაიგებთ! თქვენთვის ყველაფერა ხუმრობაა! თქვენ სუყველაზედ იცინით! მე კი არ შემიძლია ვიცინო და ვხუმრო?

— სთქვით, რა გინდათ, სთქვათ?

— სულ ორი სიტყვით შეიძლება გამოვხატო, რაც სათქმელი მაქვს. მე მიყვარს საშინლად, გაგიყვებით, სრულის ჭკუითა და გონებით! მე ვიტანჯები იმისთვის, ის არის ჩემი გონებიდან განუშორებელი!

— ნეტავი იმას, ვინც ასე—ძრიელ გიყვართ? ვინ არის ის ბედნიერი?!

— ის არის მოკამკამე ვარსკვლავი, ბადრი მთვარე, რომელიც ხში-

თვის პირველიდამ, ერთის მაგიერ, ორი ან სამი ჩინოვნიკი იყვეს დანიშნული.

* *

ბაზ. „რუსის პურიერში“ მდებარე იწერებიან, რომ ჩვენს დენ-დუბ. თ. ღონდუკოვ-ძორსაკოვს იანვრის დამდევამდე არ მოველითო და მაშინაც მხოლოდ მოკლე ვადით ჩამოვაო, რადგან იანვრიდან იმას სხვა თანამდებობა ეძლევაო.

* *

იმისთანა ხეპრე და ტუტუცი პოლიციის მოხელეები, როგორც ახლა ჰყავს თფილისს, თავის დღეში არ გინახავს. რამდენჯერმე იმათა სმიკიტროებში ლოთობა, ერთხელ იმათგან კაცის გაცარცვაც იყო მოხსენებული აქაურს გაზეთებში. შბრალო, ხამი კაცი თუ ჩაიგდეს ხელში, სულ უბრალო რაზედმე იმდენს სცემენ და ისე შეუბრალებდნენ, რომ სასიკვდილოდაც არ ზოგვენ.

მართი ამ გვარი მაგალითი მოხდა ამ დღეებში ვერაზე:

პოლიციის აფიცერი ბ. ასლამაზოვი და ერთი პოლიციის სალდათიც (გოროდოვოი) ძარლოვი მერის ერთს დუქანში ბრძანებულან და კარგა-ლაზათიანად ჩაუღვივიათ. ამ დროს რაღაცასთვის იმ დუქანში მისულა წყნეთის მცხოვრების იოსებ ჩუბინიძის შეილი, რომლისთვისაც სულ უბრალო მიზეზით კეთილ-წესიერების დამცველ პოლიციის მოხელეებს აუტეხიათ ჩხუბი, დაუჭერიათ, შეუკრავთ თოკით და ისე უტემათ, რომ დღესაც ცოცხალ-მკვდარი გდიაო, ვეღარ ინძრევაო და კაცმა არ იცის, მორჩება თუ არაო.

შველგან პოლიცია იმას ცდილობს,

რად მინახამს ამოცნიციმებული და დავტკბარვარ მისის ჭერეტი, იმის საკვირველის სიტუროფითა და შუქით!

— მაინც, არ ითქმის, რა სულიერია ის თქვენი მშვენიერება?

— ჩემ თვალ წინ ცოცხლად იხატება სურათი ქალისა, რომელიც იმორჩილებს ჩემს ჭკუას, გულსა და გონებას, რომელიც არ მასვენებს დღე და ღამე.

— შპ! შთუად მეტად მშვენიერება რამ იქნება! ძვეყნად იმის მსგავსი სხვა არაფერ უნდა მოიძებნებოდეს?!

— მართალი ხართ თქვენ! მრავალია ქვეყნად მშვენიერი, მაგრამ ის აღემატება ყველას!

— ნებას არ მომცემთ გკითხოთ: ვინ არის ის ქალი? ძალწულია, თუ ქრმიანი?

— ისა? დიან, ის არის, ქალწული, უბიწო და შეუძინებელი; ის არის მტრედი, ედემით მოფენილი!..

— ხანა არ შეიძლება ის თქვენი გახდეს?

— მკ, ღმერთო, ყოვლის შემძლებლო! შემიძლია მე გლახას ფიქრად ვიქონო? შესაძლებელია ჩემთვის თუნდ ხიზმრადაც ასეთი დიდი და უღირსი ბედნიერება. ის მშვე-

რომ რიგიანის განკარგულებით წესიერება დაამყაროს და ზრდილობიანის ქცევით პატივისცემა დაიმსახუროს საზოგადოებისა, და ჩვენი პოლიცია-კი მუშტი კრივით აპირებს ამ პატივისცემის დამსახურებას!

* *

რუსულ გაზეთებში იწერებიან, რომ ხარკოვის ახლანდელი დენერალ ლუბერნატორი ჩვენი კარგი ნაცნობი თ. სვიატოპოლკ-მიჩისკი რუსის არმიის მთავარ შტაბის უფროსად ინიშნებაო.

* *

შოთილამ გვატყობინებენ, რომ ამთვის 16-ს საღამოს მერვე საათის ხუთ მინუტზე იქ მიწის-ძვრა ყოფილა, რომელიც ორის სეკუნდის განმავლობაში გაგრძელდებულა. მაგრამ ისეთი სუსტი იყო, რომ ქუჩაში მოსიარულე ხალხმა ვერც კი იგრძნო.

* *

შოთილამე გვწერს ჩვენი კორრესპონდენტი, რომ ამ ქრისტეშობის 20-ს შუალამისას გაჩენილა ცეცხლი დამოქნას და ბაზარს შუა და გადამწვარა შოთის მოქალაქის სტეფანე ლამბროვის შენობა, რომელიც „ცეცხლის მშლვეველ საზოგადოებაში“ არ ყოფილა შეტანილი და მაშასადამე ხარალს ვერსაიდან მიიღებსო. ამ ცეცხლისაგან დამწვარა ერთი ვილაც კაცი, რომელიც ხშირად ლოთობდა და როცა ცეცხლი გაჩენილიყო, კარები დაკეტილი ჰქონოდა და გაღება ვეღარ მოეხერხებინა.

ნიერება, რომელიც დღეს, აი ამ წამში ჩემ წინა დგას თავისის მშვენიერებით და სახელი მისი არის სონა, ან უფრო გასაგებად რომ ვსთქვათ, ის ბრძანდებით თქვენა!..

— დიდი ხანია, რაც ეს ფიქრები მოგსვლიათ თავში?

— უნდა მოგახსენოთ, იმ წამსვე, რაც მე ბედნიერი ვაგხდი თქვენი ნახვისა. ბთხოვთ, გვედრებით პასუხი მიბოძოთ ნამდვილად დაუფარავად... ბთხოვთ ყველაფერი ეხლა მიბძანოთ, ჩემს გულს მოთმენა აღარ შეუძლია! მუ სისულელე რაიმე გამოვიჩინე თქვენს წინაშე, გთხოვთ პირ-და-პირ მიბძანოთ და... საუკუნოდ ვეღარ მიხილავთ, იცოდეთ!

— მეც ცუდი ხასიათები მაქვს: საშინელი ანხელი ვარ, ხანდისხან ბორბოტოცა და ვერავის ვერაფერს ვერ დაუთმობ, რომ ჩემი შევიწროება მოინდომონ! იქნება ისეთი ფიქრები მომივიდეს, ერთი რაიმე ფანტაზია, ყველაფერი მომბეზრდეს და მოვიწოდო თავისუფლებას!

— სულ ყველაფერი თქვენი სრული ნება იქნება! მე ყველაფერზედ მზადა ვარ! მხოლოდ... მლონდ...

— (დაეწოდება ყვავილებს და იცინის). უკაცრავად, მე სულ რამეზედ...

„დროების“ კორრესპონდენცია

გური, 17 დეკემბერი 1881 წ.

გურმათი) სწორედ ყოველის მხრით უბედური და უკან ჩამორჩომილი შეიქნა ჯუმათის საზოგადოება, მზრუნველთ უზრუნველობის წყალობით. საწყალი საზოგადოება გულხელ დაკრეფილი შეწყურებს დროთა ვითარებას, მაგრამ დროთა ვითარება თან-და-თან უკან აღმევიწინებს ფეხს და გულის შემაწუხებელ ნიადგზე ამყარებს მის ცხოვრების გზაკვალს.

პირველად გლენები გულ-მოდგინებით შეუდგნენ საზოგადო წარმატების საქმეს; გახსნეს სკოლა, დაარსეს სიმინდის მალაზია და ღიმილით შესტკეროდნენ ამ კეთილ განზრახვით დაწყებულს საქმეებს, მაგრამ, სამწუხაროდ და სავალალოდ, მათმა სიხარულმა მოულოდნელად შეიკვეცა ფრთები: ჯერ დაიკეტა სკოლა, მასწავლებელთ უხეირობის გამო. ნათქვამია, „უბედურ კაცს ქვა აღმართში მიეწევაო“, ამ საზოგადოებაზედ ასრულდა ეს: დაიკეტა სკოლა თუ არა, იმას ზედ მიჰყვა სიმინდი მალაზია; რამდენიმე ასი ფუთი სიმინდი მმართველებმა თავიანთ მუცლის გასაძლომად მიირთვეს. საზოგადოებას კი გულის შემაწუხებლად უდგია თვალ-წინ კარ-მიგდული სკოლის სახლი, თავებისაგან დახრული სიმინდის მალაზია და მასთანავე მოსამართლე-მსაჯულეების ცუდი ყოფა-ქცევა, რომლებიც ამ უკანასკნელ დროს მაინც ერთობ უსინდისოდ ასრულებენ თავიანთ თანამდებობას.

რაც შეეხება ქურდობას და აე-

ისე... ერთი სასაცილო რამე მომაგონდა...

— (ამოოხვრით) დიან, ვიცი რომ ჩემზედ არ იცინით! ჩემი დაცინვა ეხლა ცოდვა იქნებოდა. სულ უგულო უნდა იყვეს ადამიანი, რომ ეხლა მე დამცინოს!

— არა, ღმერთმანი, სულ სხვა რამეზედ ვამეცინა! მაგრე ტუტუციც არ ვახლავართ! ძარგი, ცოტა მოფიქრების დრო მომეცით, მართოკა მოვიფიქრებ და პასუხს მაშინ მოგცემთ... ცოტა ხანს მიბრძანდით და ასე ერთი საათის შემდეგ გაიგებთ პასუხს...

— მკ, რა გაგრძელდება ეს თქვენი ვადა!..

— ძანდიტროში შეხვალთ, კანფეტებსა და ხმელ ხილს მიყიდით და ისე ჩქარა გაირბენს ერთი საათი, რომ ვერც კა გაიგებთ.

მე გამოველი მთლად წელ-მოწყვეტილი?!

თეოფ. კანდელაკი.

20 დეკემბერი 1881 წ. ს. მეკუწისხევი.

კაცობას—ძრიელ გახშირებული გახლავთ; ისე კვირა არ გაივლის, რომ რამე არ მოიპარონ, ვინმე არ გაქურდონ, მაგრამ ამას ყურადღებას ვინ მიაქცევს? მის უნდა შეეჩვიოთ ჩვენი ამ გვარი გაქვირება მაშინ, როდესაც ადგილობრივი ადმინისტრაცია გულ-გრილად უყურებს ამ სენის მოსპობას. რომელი ერთი უნდა ვიტყვით?

თქმულა და ვიტყვი, რომ თუ ჩვენი ადმინისტრაცია ენერგიულად არ შეუდგა ამ სენის შემცირებას, დარწმუნდით, რომ შემდეგში უფრო განსაკვირებელ ბოროტობას ჩაიდინენ იმაზე, რაც უკვე ესმის „ღროების“ მკითხველებს ზნეობით დაცემულ ბუროიდგან.

ივანე კილაძე.

განცხადებანი

ღიბეკდა, გამოვიდა და ისეილება თფილისის წიგნის მალაზიებში
ივან-არაქანი
 ძრილოვისაგან და სიბრძნე-სიცრუიდან გალექილი თ. რ. კანისთვის. (3—1)

ბორბლები

46 ურკინო, 17 რკინით შემოვლენ-ბული და სხვა ბევრი რიგისა მსურველს შეუძლიან შეიძინონ არსენალის ქუჩაზედ, პუბლიკის სახლებში № 31, მალერიან ჩუხოტუსაგან. (2—1)

ისყიდება

- 15,000 თეფში 1 ხარისხისა, თითო 15 კაბ.
- 12,000 ბროლის სტაქანი თითო 25 კაბ.
- 10,000 ბაკალი და სტაქანი თითო 10 კაბ.
- 10,000 ფედონისა და გასაღები თითო 15 კაბ.
- 10,000 ნეესი, 8 კ. 40-მდინ ასი.
- 10,000 ზეწალი თავის პრიბორით თითო 5 კაბ.
- 5,000 ბოთლი ზორტგეინისა და ხერკის თითო 1 მან.
- 2,000 არშინი კლიონკა 60 კაბ. 2 მან. არშინი.
- 2,000 დიუჟინი ყარანდაში და ყალმის ხელი 8 კ. 50 კაბ. დიუჟ.
- 2,000 გირვანქა ინდოეთის ბრანჯი 7, 8, 10 კაბ. გირვ.
- 1,000 გირვ. თვალთ-მაქცი ლე-ზიოშკა 50 კაბ. გირვ.
- 600 ინგლისის რეკალგერი 4 მან. 34-მდი.
- 300 ინგლისის თოფი თითო 20—100 მან.

ღრაპი, მაული, ტრიკო, ალბომები, საზამთრო პალტოები, ქუდები, შარვლები და ტანისამოსი ნახევარ ფასად. ინგლისის მალაზიაში. (40—14)

მედიცინის დოქტორი ბარ-ჯანიანი
 მიიღებს ავად-ყოფებს დილის 7 საათიდან შუადღის 12-მდე.
 სოლოლაკი, ბალის ქუჩა სახლი მთეთროვისა № 34. (5—3)

ინგლისის მალაზიაში ახლად მიღებული დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იძილება: ზანჯისა 40 კაბ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; პანოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100—50)

ОТКРЫТА ПОДПИСКА
 НА ЕЖЕДНЕВНУЮ ГАЗЕТУ
 „ТИФЛИССКІЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ“
 на 1882 годъ
 (пятый годъ изданія)

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:
 Въ Тифлисъ, съ доставкою на домъ 3 р. Иногороднымъ, съ пересылкою . . . 5 —
ПОДПИСКА принимается преимущественно въ конторѣ Редакціи „Тифлисскихъ Объявленій“, на Дворцовой ул. д. Сараджева, во дворѣ, ежедневно, до 9-ти часовъ вечера.
 Для удобства нѣкоторыхъ подписчиковъ, подписка будетъ приниматься также: въ Центральной Книжной Торговлѣ, на Головинскомъ, въ Газетныхъ Агентствахъ и въ Книжномъ Магазины Григурова, на Михайловскомъ мосту. Подписывающіеся въ Агентствахъ и въ книжныхъ магазинахъ, уплачиваютъ 3 рубля и въ пользу ихъ 15 коп. коммисіонныхъ.
 Иногородные благоволятъ обращаться непосредственно по слѣдующему адресу: въ Тифлисъ, въ Редакцію „Тифлисскихъ Объявленій“. (3—3)

ПОЛИТИЧЕСКАЯ И ЛИТЕРАТУРНАЯ ГАЗЕТА
„МШАКЪ“
 НА АРМЯНСКОМЪ ЯЗЫКѢ.
годъ одиннадцатый
 Въ 1882 году будетъ издаваться по прежней программѣ и въ томъ-же объемѣ **ЕЖЕДНЕВНО** **ВЪ ТИФЛИСѢ**
ПРОГРАММА:
 I. Правительственныя распоряженія. II. Передовыя статьи. III. Внутренній отдѣлъ. IV. Внѣшній отдѣлъ V. Телеграммы VI. Смѣсь VII. Фельетоны. VIII. Справочный указатель. IX. Объявленія.

Подписная цѣна: на годъ 10 р., пол-года 6 р., пять мѣсяцевъ 5 р., четыре мѣсяца 4 р., три мѣсяца 3 р., два мѣсяца 2 р., и одинъ мѣсяць 1 р.
Редакторъ-издатель Г. Арцруни. (3—3)

ბრიტუროვის წიგნის მალაზიაში (ბალის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანისიანთან (ოკრუჟნის სუდის ქვემოთ) ისეილება წერა-კითხვის საზოგადოების გამოცემა:
 წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
 ხატურა — — — 10 კ.

ჩაის მცოდნე ჰირმა და მსურველებს უნდა იეიდოს ჩაი, პირველი მოკრეფილისა ინგლისის მალაზიაში 1 მან. 20 კაბ. და 2 მან. და შეადაროს ჩაის 1 60 კაბ. და 3 მან. უკულებს, ქ. თბილისში და გაიგებთ რამდენათ უკეთესი ჩაი ინგლისის მალაზიაში. ამის გარდა მალაზიაში აქვს ჩაის წმინდა წონით უქადადლოთ და უტყვიოთ. (100—100)

ი. მურადავის
წიგნის მალაზიაში
ქუთაისში

მუდამ არის დამზადებული საკმაოდ უკეთეს გვარი სასწავლო წიგნები, რომელნიც კი მოეთხოვებად სავაჟო და საქლებო გიმნაზიებში, სახალხო და სამოქალაქო სკოლებში მოსწავლეთა. პრის აგრეთვე დიდ-ძალი სასწავლო და სკოლაში სახმარო ნივთები და მოთხოვნილებისა და გვარად დახაზული რეცეპტები, ასი—5 მანეთი., მუზიკალური ნოტები, სხვა და სხვა საწერი ნივთები და მალაზიაში უფრო იაფ ფასად, ვიდრე სხვაგან.
 ძალაქს გარეშე მცხოვრებთა მოთხოვნილებას მალაზია დაუყოვნებლივ ასარულებს და გამოგზავნის პირველივე წამომავალი ფორმითა. (50—38)

ისყიდება
 25% ნაკლებ მინამ სხვა ალგას ჩაი, კავაო, შეკოლადი, ბისკვიტი, მურაბა, პრინჯი, ჭურჭლები, სტაქნები, ბაკლები, თეფშები, ჩაინიკები, სუდოკები, ფედონსები, პრის-საბანი, კლიტები, სამურველი, ტანისამოსის სავაიდი, გოგუბი, დახები, კალმები, ქადადი, კანკურტები, რეკალგერი, კანანდაშები, თოფები, რეკალგერები, კრანები, ზღაშები, ვანები, ქამრები, საყუარები, კლიონკა, უნაჯირები, ლაგები, უთოები, (50—38)

მომავალ 1882 წელს
 ძაროული სალიტერატურო და საპოლიტიკო ჟურნალი „იმედი“ გამოვა იმავე პროგრამით, იმავე მიმართულებით, იმავე სიერციტ, ე. ი. ოთხი თაბახილამ ხუთამდის, როგორც ამ 1881 წელში გამოდიოდა, და ახლის თანამშრომლებს დახმარებით. შასი ჟურნალისა დარჩება იგივე—წლიურის გამოცემისა თფილისში შინ მიტანით და სხვა ადგილებში გავზავნით 8 მანეთი, ნახევარ წლისა 4 მ. 50 კ, სამი თვისა 2 მ. 50 კ; ცალკე ნომერი ეღირება 1 მანეთი.

ხელის-მოწერა „იმედი“ მიიღება ქ. თფილისში: რედაქციაში, რომელიც იმყოფება ატყიაში, მეორე მთმანიშვილის ქუჩაზედ—№ 12, ნემეცების სასაფლაოსთან, ბ. შავეროვის და „ძავეკისის განეთის სააგენტოში“ და ბ. ჩარკვიანის წიგნის მალაზიაში. გარეშე მცხოვრებელთ შეუძლიანთ დაიბარონ ჟურნალი ამ აღრესით: **Въ Тифлисъ Въ редакцію журнала „Имеди.“** (3—3). რედაქტორი და გამომცემელი მიხეილ გურგენიძე.

ტასტები, პრისსხოცი, ცხვირის-სასოცი, ხულები, ტუფეტი, სხვა სხვა, შარბათი, ციტრუსული, ჩაინიკები, ზორტგეინი, ხერკი, კონიაი და ათასი სხვ. რამეები,—**ინგლისის მალაზიაში.** იქვე ჩაი ვაჭართათვის ნარდათ: ფუთობით 40, 46, 52 და 58 მან. და გირვანქობით: 1 მ., 1 მ. 10 კ., 1 მ. 20 კ., 1 მ. 40 კ., 1 მ. 60 კ., 1 მ. 80., და უპირველი ხარისხისა 2 მ.—წონა უქადადლოთ.

თოფები 20—60 მან, ხოკ-ბორ (choke bore) George Dau-ს ვაბრიკადამ—120 მან. რეკალგერები 4—34 მან. და ბუდღაგისა 11—20 მ. ქადას უნაჯირები 65 მან-დამ; შეჭიდის დახები ჩანგლებით 3 მან. 50 კაბ-დამ დუჟი, ალბომები ნახევარ ფასად, ფილტრები და სხვ.
 უკულებს უმრავლესი ამონევა თოფებისა და რეკალგერებისა თფილისში. (100—56)

ინგლისის მალაზიაში

ამაგრებს თმას და ადრინდეუ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუქისა 2 მან., გაგზავნით 2 მანეთი და 28 კაბ.
 აქვე ისეილება ქინის ზომადა თმების განამაგრებლად. ფასი 1 მან. სწოტკები თავის ტკივილის მოსასპობლად, ტუფეტი საზონი, დუჟები და სხვ (100—76)

ინგლისის მალაზიაში
 ანწრუნის გალგერეაში
(Maison de confiance)
 შეადართ ჩვენი ჩაი ჩაის უკულებს — — 1 მ. 10 კაბ.— 1 მ. 40 კაბ.
 — — 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაბ.
 — — 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაბ.
 — — 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაბ.
 — — 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაბ.
 სუფითი 2 მანეთ. — 3 მანეთ.
 ჩაის წონა—უქადადლოთ, სხვაგან კი ქადადლოთ. (100—78)